

Βρυξέλλες, 26 Μαΐου 2020
REV2 – αντικαθιστά την ανακοίνωση
(REV1) της 12ης Μαρτίου 2018

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟΥΣ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΕΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΔΙΚΤΥΟΥ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Την 1η Φεβρουαρίου 2020, το Ηνωμένο Βασίλειο αποχώρησε από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κατέστη «τρίτη χώρα»¹. Η συμφωνία αποχώρησης² προβλέπει μεταβατική περίοδο που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2020³. Μέχρι την ημερομηνία αυτή, το δίκαιο της Ένωσης στο σύνολό του ισχύει ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο και εντός αυτού⁴.

Κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, η ΕΕ και το Ηνωμένο Βασίλειο θα διαπραγματευτούν συμφωνία για νέα εταιρική σχέση, η οποία θα προβλέπει μεταξύ άλλων μια ζώνη ελεύθερων συναλλαγών. Ωστόσο, δεν είναι βέβαιο αν η συμφωνία αυτή θα συναφθεί και θα αρχίσει να ισχύει στο τέλος της μεταβατικής περιόδου. Σε κάθε περίπτωση, μια τέτοια συμφωνία θα δημιουργήσει σχέση η οποία, όσον αφορά τους όρους πρόσβασης στην αγορά, θα είναι πολύ διαφορετική από τη συμμετοχή του Ηνωμένου Βασιλείου στην εσωτερική αγορά⁵, στην τελωνειακή ένωση της ΕΕ και στον χώρο ΦΠΑ και ειδικών φόρων κατανάλωσης.

Επιπλέον, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, το Ηνωμένο Βασίλειο θα είναι τρίτη χώρα όσον αφορά την υλοποίηση και την εφαρμογή του δικαίου της ΕΕ στα κράτη μέλη της ΕΕ.

¹ Τρίτη χώρα είναι μια χώρα που δεν είναι μέλος της ΕΕ.

² Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, ΕΕ L 29 της 31.1.2020, σ. 7 («συμφωνία αποχώρησης»).

³ Η μεταβατική περίοδος μπορεί, πριν από την 1η Ιουλίου 2020, να παραταθεί μία μόνο φορά για 1 ή 2 έτη κατά ανώτατο όριο (άρθρο 132 παράγραφος 1 της συμφωνίας αποχώρησης). Η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου έχει μέχρι στιγμής αποκλείσει μια τέτοια παράταση.

⁴ Με την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 127 της συμφωνίας αποχώρησης, καμία από τις οποίες δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον στο πλαίσιο της παρούσας ανακοίνωσης.

⁵ Ειδικότερα, μια συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν προβλέπει αρχές της εσωτερικής αγοράς (στον τομέα των αγαθών και των υπηρεσιών), όπως η αμοιβαία αναγνώριση, η «αρχή της χώρας καταγωγής» και η εναρμόνιση. Επίσης, η συμφωνία ελεύθερων συναλλαγών δεν καταργεί τις τελωνειακές διατυπώσεις και τους τελωνειακούς ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αφορούν την καταγωγή των εμπορευμάτων και τις εισροές τους, ούτε τις απαγορεύσεις και τους περιορισμούς για τις εισαγωγές και τις εξαγωγές.

Ως εκ τούτου, υπενθυμίζεται σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, και ειδικότερα στους οικονομικούς φορείς, η νομική κατάσταση μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου.

Συμβουλές προς τους ενδιαφερομένους:

Συνιστάται ιδιαίτερα στα ενδιαφερόμενα μέρη, ιδίως στους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 για την ασφάλεια των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών στην Ένωση και υπάγονταν στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου πριν από τη μεταβατική περίοδο, να αξιολογήσουν τις συνέπειες της λήξης της μεταβατικής περιόδου βάσει της παρούσας ανακοίνωσης.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, οι κανόνες της ΕΕ στον τομέα της ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών, ιδίως η οδηγία (ΕΕ) 2016/1148⁶, δεν θα ισχύουν πλέον ως προς το Ηνωμένο Βασίλειο. Το γεγονός αυτό έχει, ιδίως, τις ακόλουθες συνέπειες:

Το άρθρο 16 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 επιβάλλει στους παρόχους ψηφιακών υπηρεσιών⁷ ορισμένες απαιτήσεις ασφάλειας και κοινοποίησης συμβάντων. Σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, οι εν λόγω απαιτήσεις υπόκεινται σε εκ των υστέρων εποπτικό έλεγχο εκ μέρους των αρμοδίων εθνικών αρχών που ορίζονται βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148. Στο άρθρο 18 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 διατυπώνονται οι κανόνες δικαιοδοσίας όσον αφορά την άσκηση της εν λόγω εποπτικής δραστηριότητας:

- Σε περίπτωση που πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών είναι εγκατεστημένος στην Ένωση, υπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κύρια εγκατάστασή του, η οποία καταρχήν αντιστοιχεί στον τόπο όπου ο πάροχος έχει την έδρα του στην Ένωση⁸.
- Σε περίπτωση που πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών δεν είναι εγκατεστημένος στην Ένωση αλλά προσφέρει ψηφιακές υπηρεσίες εντός της Ένωσης, πρέπει, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, να ορίσει αντιπρόσωπο στην Ένωση. Σύμφωνα με το άρθρο 4 σημείο 10 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, ως αντιπρόσωπος νοείται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο εγκατεστημένο στην Ένωση και ρητώς ορισθέν να ενεργεί εξ ονόματος παρόχου ψηφιακών υπηρεσιών μη εγκατεστημένου στην Ένωση όσον αφορά τις υποχρεώσεις αυτού του τελευταίου στο πλαίσιο της εν λόγω οδηγίας. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 3 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, ο ορισμός αντιπροσώπου από τον πάροχο ψηφιακών υπηρεσιών δεν

⁶ Οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση, ΕΕ L 194 της 19.7.2016, σ. 1.

⁷ Στην οδηγία (ΕΕ) 2016/1148, ο «πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών» ορίζεται ως νομικό πρόσωπο που παρέχει ψηφιακή υπηρεσία (βλ. άρθρο 4 σημείο 6). Οι ψηφιακές υπηρεσίες που καλύπτονται από την οδηγία είναι η επιγραμμική αγορά, η επιγραμμική μηχανή αναζήτησης και οι υπηρεσίες νεφοϋπολογιστικής (πρβλ. άρθρο 4 σημείο 5 και παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148).

⁸ Βλ. επίσης αιτιολογική σκέψη (64) της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148.

θίγει τις νομικές ενέργειες οι οποίες μπορούν να αναληφθούν κατά του ίδιου του παρόχου ψηφιακών υπηρεσιών.

Μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών που υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου πριν τη λήξη της μεταβατικής περιόδου επειδή η κύρια εγκατάστασή του στην ΕΕ βρισκόταν στο Ηνωμένο Βασίλειο μπορεί να υπόκειται στους ακόλουθους κανόνες:

- Εάν ο πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών διατηρεί μία ή περισσότερες εγκαταστάσεις σε κράτη μέλη της ΕΕ, θα θεωρείται ότι υπόκειται στη δικαιοδοσία του κράτους μέλους της ΕΕ όπου έχει την κύρια εγκατάστασή του εντός της ΕΕ, με αποτέλεσμα την εκ των πραγμάτων αλλαγή της αρμόδιας αρχής που είναι υπεύθυνη για τα εποπτικά μέτρα.
- Εάν ο πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών δεν είναι πλέον εγκατεστημένος στην ΕΕ αλλά προσφέρει ψηφιακές υπηρεσίες εντός της ΕΕ, θα υπόκειται στην υποχρέωση ορισμού αντιπροσώπου σε κράτος μέλος της ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, όπως περιγράφεται ανωτέρω.

Επιπλέον, πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών που παρέχει υπηρεσίες εντός της Ένωσης και δεν είναι εγκατεστημένος ούτε στην ΕΕ ούτε στο Ηνωμένο Βασίλειο αλλά που υπαγόταν στη δικαιοδοσία του Ηνωμένου Βασιλείου πριν από την ημερομηνία αποχώρησης διότι είχε ορίσει αντιπρόσωπο στο Ηνωμένο Βασίλειο σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148 θα υπόκειται, μετά τη λήξη της μεταβατικής περιόδου, στην υποχρέωση ορισμού αντιπροσώπου σε κράτος μέλος της ΕΕ εντός του οποίου ο εν λόγω πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών προσφέρει υπηρεσίες σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148.

Κατά συνέπεια, η εθνική αρμόδια αρχή, κατά την έννοια του άρθρου 8 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/1148, του κράτους μέλους στο οποίο ο ενδιαφερόμενος πάροχος ψηφιακών υπηρεσιών είτε έχει την κύρια εγκατάστασή του είτε έχει ορίσει αντιπρόσωπο θα λαμβάνει κοινοποιήσεις των συμβάντων που λαμβάνουν χώρα εντός της Ένωσης και θα ασκεί εκ των υστέρων εποπτικό έλεγχο.

Γενικές πληροφορίες σχετικά με την οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 παρέχονται στον ιστότοπο της Επιτροπής σχετικά με τους κανόνες της ΕΕ για την κυβερνοασφάλεια (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/policies/cybersecurity>). Οι σελίδες αυτές θα επικαιροποιούνται με περαιτέρω πληροφορίες, εφόσον είναι αναγκαίο.

Ευρωπαϊκή Επιτροπή
Γενική Διεύθυνση Επικοινωνιακών Δικτύων, Περιεχομένου και Τεχνολογιών